

РЕШЕНИЕ

№226

гр.Перник, 02 октомври 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесети септември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.*** като разгледа докладваното от съдията административно дело № 536/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от С.С.М.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1455, с което му е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че акта не съответства на целта на закона и отпуснатото обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде изменено и да му се предостави разликата до пълния размер на оценката, направена от лицензируания оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището му в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община Перник. Жалбоподателят поддържа жалбата и иска отпускане на цялата сума по оценката.

Ответникът по жалбата-Междуетадомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-3663-1 от 26.02.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че също жалбата е депозирана в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага,

че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционния съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-3663 от 01.06.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателят е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището му. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището му е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия и е издал заповед за сформирване на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Комисията е дала заключение, че по сградата има повреди по носещата конструкция и е необходимо укрепването ѝ по конструктивен проект. За извършване на описаните строително-ремонтни дейности експертите са направили количествено-стойностната сметка, която е в размер на 3310лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС. С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53''б'' под т. 1455, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателя, засегнато от природно бедствие в размер на 2217лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атаквания акт, предмет на настоящото производство е издаден в особено производство, характерното, за което е, че същото се развива между МКВП и Кмета на общината по строго разписани правила в специалния Закон за защита при бедствия и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Актът е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Подписано е от председателя на комисията и секретаря, от което следва, че същото е валидно. Издадено е в писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 30 от ПОД на МКВП при МС доколкото специалната правна уредба не изисква мотивиране на акта. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало произнасяне по него. Изготвените в хода на административното производство доказателства имат сила и пред съда и същите като неоспорени от страните се ценят в цялост. Въз основа на тях се приема, че жалбоподателят е правоимащо лице, на което се дължи помощ за възстановяване на единственото му жилище и дължимата помощ е определена в размер на 70% от оценката на експерт оценителите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата.

В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. В случая след като ответника е приел, че молителят е пострадало лице от природно бедствие, а това се установява от представените писмени доказателства, е отпуснал помощ в размер до 70 на сто от оценката на вредите, съгласно представения по делото и приет доклад. Налага се убеждението, че в казуса е спазен приетия праг от 70% за подпомагане, с оглед оценката на експерт оценителя. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който успя да докаже, че определения размер на помощта за възстановяване е 70% от оценката на експерт оценителя, съобразена с конструктивното становище или дължимата се помощ за

подпомагане е в размер на 2217 лева без в нея да се включват довършителни работи. Вземото принципно решение да се предоставя възстановителна помощ от държавния бюджет в размер до 70% от оценката на експертите е изцяло в нейна компетентност и не е основание да се счита, че е незаконосъобразно.

Следва да се подчертае, че в това производство е постановен субординационен краен акт, липсва и не може да има диспозитивно начало в създаденото правоотношение между страните, а най-малко може да има пълно възстановяване на действителни вреди, което не е идея и цел на специалния закон. От решаващо значение е до каква степен може да се подпомагат пострадали от бедствия според възможността за отпускане на безвъзмездни средства от ограничения републикански бюджет. Няма законово или конституционно задължение за обезщетяване на действителни щети в пълен размер. Наложително е да се уточни, че “Предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия на лицата по чл. 26, ал. 2”. Това е нормативно определен метод за отпускане на помощта, а оценката извършена при огледа е единствено ориентиър за комисията, но не е обвързваща и не налага да бъде отпусната помощ в размера на стойността, определена при извършване на огледа. В случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или да му предостави средства, с които да възстанови част от щетите по имота си, но не и да го обезщети напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, нито действа в случая в условията на чл. 36 от правилника. Поради тази причина искането за присъждане на действителните вреди установени с експертна оценка ще се отхвърли като неоснователно.

При това положение се налага извода, че актът съответства и на целта на закона, а именно да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено.

С оглед изложеното настоящия състав приема, че атакувания акт е издаден в предписаната от закона форма, постановен е от компетентния орган, действащ като административен орган, при спазване на разписаните в ПОД на МКВП при МС административно производствени правила и при съобразяване с материално правните разпоредби, както и е съобразен с целта на закона. При това положение оспорването срещу решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1455 следва да се отхвърли като недоказано.

Страните не претендират разноски, поради което не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването на С.С.М.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1455, с което му е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховния административен съд на Република България.

Съдия:/п/